

Suburbis, identitat i resistència cultural: llegir Barcelona des dels marges

Publicat per [Interacció](#) [1] el 21/09/2010 - 15:20 | Última modificació: 18/03/2026 - 09:54

Hi ha una part de la cultura que no es programa, no s'exhibeix i sovint tampoc es reconeix. Aquest text hi entra de ple: observa les cultures juvenils suburbanes no com a expressió marginal, sinó com a pràctiques que construeixen identitat i disputen legitimitats culturals. La seva força no és descriptiva, és analítica: mostra com l'espai urbà, l'oci i els consums culturals poden esdevenir llocs de conflicte simbòlic. Rellegir-lo avui permet ampliar la mirada sobre què entenem per cultura i, sobretot, sobre qui té la capacitat de definir-la. (n. de l'e., 2026)

Una recerca de Jordi Nofre interpreta el fenomen “cholo” com a expressió d'alteritat juvenil i disputa simbòlica urbana

Jordi Nofre, investigador postdoctoral al Centro de Estudos de Sociologia (CESNOVA) de la Universidade Nova de Lisboa, ha dedicat bona part del seu treball a analitzar les relacions entre oci, espai urbà i desigualtat social. La seva tesi doctoral, [L'Agenda Cultural Oculta](#) [2], examinava l'oferta d'oci nocturn a Barcelona i la seva àrea metropolitana com a escenari de producció de diferències socials i culturals.

En l'article que es presenta, l'autor sintetitza una de les línies més suggeridores d'aquesta recerca: la interpretació dels anomenats “cholos” i “cholas” com a fenomen de resistència cultural davant els imaginaris identitaris dominants de les classes mitjanes urbanes. Nofre situa l'eclosió d'aquesta identitat juvenil als anys noranta i la llegeix com una afirmació d'alteritat suburbana articulada a través dels consums culturals, els espais de sociabilitat i els entorns digitals.

Segons l'anàlisi, la música esdevé el nucli d'aquesta construcció identitària, acompanyada per estètiques, llenguatges, gastronomies i símbols propis. Aquest conjunt de pràctiques configura un habitus distintiu que es desplega en territoris concrets com centres comercials, locals d'oci o espais virtuals. Alhora, existeixen zones de fricció on coincideixen joves de procedències socials diverses, espais on poden emergir tensions simbòliques i conflictes.

L'autor interpreta aquest procés com a resposta a un model cultural institucional hegemònic que ha privilegiat determinades expressions i n'ha invisibilitzat d'altres. Des d'aquesta perspectiva, les cultures juvenils suburbanes no serien només formes d'oci o estil, sinó pràctiques socials que qüestionen jerarquies culturals i disputen legitimitats.

El text es pot consultar en el document [Resistències culturals als suburbis de la Barcelona del segle XXI](#). [3]

Categories: Llibre

Categories: Recursos i publicacions

Etiquetes: pensament cultural

Etiquetes: arts i creació

Etiquetes: participació cultural

Etiquetes: estudis socials de la cultura

- [4]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2010/resistencies-culturals>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://diposit.ub.edu/items/adfcda4a-4c46-4bc4-a3aa-0ab0bcf27592>

[3] <http://cercles.diba.cat/documentsdigitals/pdf/E08013>

[4] <https://interaccio.diba.cat/node/235>